

Het nader komen van de Hiërarchie.

Vele, vele duizenden jaren geleden was er een periode in de geschiedenis van de mensheid waarin de Goden, Priester-Koningen, zich openlijk onder de mensen op aarde begaven. De priester-koningen handelden als “geconcentreerde punten van aantrekkende energie”, waarbij ze de spirituele zoeker die aan hun verwachtingen voldeed, tot zich trokken. Verwijzingen naar deze oude beschaving van Atlantis zijn her en der te vinden in de Heilige Leringsen onder de vorm van legenden en mythen; haar genadeval wordt zeer opmerkelijk afgebeeld met de zondvloed in het Oude Testament. Sindsdien moest de mensheid, door de Wet van Evolutie, leren om “het Pad van Terugkeer door middel van individuele proefneming en ervaring”, te betreden. Nu opnieuw na vele millennia, maar op een hogere wending van de spiraal, tekent zich de nadering van de Hiërarchie tot het openlijk leven en werken op het fysieke gebied dichter af dan ooit. En op de voorgrond van deze tijdelijke impuls staat de Wereld Leraar, de Heer van Liefde, de Christus.

Tijdens de laatste honderden jaren heeft het feit van de nadering van de Hiërarchie een diepgaande stimulans betekend voor de menselijke ontwikkeling, waarbij het scheppende talent van de mensheid werd opgeroepen. In de kunst, de muziek en de literatuur heeft de uitdrukking van schoonheid doorheen de vorm, het geluid en het geschreven woord, nieuwe hoogten bereikt. In de wetenschap worden de geheimen van het fysieke universum onthuld, waardoor ons fysieke bestaan uitzonderlijk wordt verrijkt. En in het bestuur zijn we verschoven van de natie-staat naar het idee en de geboorte van een grote familie van naties.

Al deze resultaten op het uiterlijke gebied duiden erop dat de ziel van de mensheid de roep van de Hiërarchie beantwoordt. Maar tegen deze toenemende ontwikkelingen zijn er die sterke krachten, die de ‘goddelijke draaiende stroom’ van energie tegenwerken en als een hinderpaal het ingaan van de mensheid in een wereldomvattend tijdperk van geestelijke creativiteit beletten. Op haar eigen manier helpt Driehoeken om de balans in evenwicht te krijgen, en eens en voor altijd, het tij van de menselijke aspiratie te keren naar die geestelijke waarden die de mensheid deelt met de hogere koninkrijken.

Wij erkennen allen dat het gebruik van de Grote Aanroep centraal staat in het Driehoekenwerk. En met de lancering in het begin van dit jaar om de Engelse versie aan te bieden, welke tussen twee haakjes als een *toevoegsel* en niet ter *vervanging* van de Aanroep in de eigen taal fungeert, wordt hopelijk een breder publiek aangetrokken om de Grote Aanroep te gebruiken. Ieder van ons die in Driehoeken werkt herkent de centrale rol van deze heilige mantram om de mensheid terug met de “goddelijke rondgaande stroom” te verbinden. Het gebruik ervan is een krachtig werktuig in de vaardige hand van allen die werken om het licht, de liefde en de macht aan te roepen, en zo een rol te spelen om “de nieuwe hemelen en de nieuwe aarde” te scheppen.

De Regenboogbrug.

Citaat: We hebben de materiële wereld en de geestelijke wereld. Tussenin ligt het universele denkvermogen dat ook het universele hart is. Beiden worden tot eenheid gebracht door liefde wijsheid.

Sri Nisargadatta Maharaj, I am that.

De Regenboogbrug of antahkarana, zoals ze ook gekend wordt, bestaat met als doel om de wereldlijke en de geestelijke wereld te verbinden. Dit gebeurt doorheen drie kanalen: Een levensdraad of een directe verbinding tussen ons geestelijk en fysieke wezen; een bewustzijnsdraad die de ziel met het denkvermogen verbindt; en een scheppende draad die de geestelijke lijn verlengt naar buiten toe tot in het dagelijkse leven. We kunnen de levensdraad en de bewustzijnsdraad zien als de verticale stijlen van een ladder, en de scheppende draad als de sporten. Deze sporten verbinden de twee onafhankelijke stijlen tot een totaal functionerend geheel langswaar de geestelijke waarheid kan neerdalen en langswaar de aspiranten van de wereld kunnen opklimmen. Bijgevolg is de Regenboogbrug er verantwoordelijk voor om het menselijk bestaan in één lijn te brengen met het goddelijke doel en plan. Met andere woorden steunen de twee voornaamste geboden, om God lief te hebben en uw medemens, volledig op de bouw van de Regenboogbrug.

Het antahkarana is een Sanskriete term. Letterlijk vertaald betekent het dat wat handelt of werkt tussenin. “Antar” betekent tussen of tussenliggend, en “karana” is de tegenwoordige vorm van ‘kri’, handelen. Daaruit volgt dat het antahkarana de koord is die de poppen van God doet dansen. Nochtans bestaat er een algemene consensus over dat dit niet altijd de betekenis is die eruit afgeleid kan worden. De beroemde Yogi, B.K.S. Iyengar, omschrijft het antahkarana als het geweten, het wezen met kennis. De eerste interpretatie laat geen ruimte voor de werking van de menselijke geest. De tweede houdt rekening met het bewustzijn en met de handelingen van de persoonlijkheid binnen de context van een overkoepelende geestelijkheid.

De Regenboogbrug ontleent haar naam aan de samensmelting van al de kleuren van de zeven stralen, de archetypische universele energieën die door de pelgrim op het eeuwige levenspad worden gebruikt en beheerst. De verbindende brug brengt mogelijk juiste verhoudingen teweeg tussen alle gebieden van het planetaire leven: het natuurlijke, het menselijke en het goddelijke. Zoals een spin haar fijn web bouwt, zo weven wij ook de verbindende draden van uit ons zelf die de uiterlijke en de innerlijke werelden verbinden om uiteindelijk “een beloofde land van schoonheid, liefde en toekomstige visie” te openbaren. Zulk een ingesloten gevoeligheid laat ons toe om op het zich ontvouwende Plan van God met een bekwaamheid in handelen, te reageren.

Gezien vanuit het menselijke standpunt zal het bouwen van de Regenboogbrug door middel van meditatie, leiden tot een doelbewuste en liefdevolle verstandhouding tot God en tot onze medemens. Het toepassen van een geconcentreerd licht tijdens de meditatie leidt tot een eenlijnigheid en een onbelemmerde verhouding tussen de ziel en de persoonlijkheid. De Boeddhistische monnik, Thich Nhat Hanh, noemt deze toestand “diep zicht”. Wanneer we met het oog van de ziel kijken, is alles verlicht. Dan kunnen we de onderlinge verbindingen tussen al de levende wezens die ons omringen, waarnemen.

In de tijdloze leringen van wijsheid wordt ons eraan herinnerd dat voordat we het geestelijke pad kunnen gaan, we dat pad zelf moeten worden. Stap voor stap, stadium na stadium door de eeuwen heen, brengt elke menselijke ziel uit zichzelf die stralende regenboogbrug voort, die ons met de ene universele bron van leven verbindt. Het pad is een voortdurende vorderende inwaartse beweging in bewustzijn, vanuit de omtrek van de uiterlijke werelden naar de innerlijke oorzakelijke werkelijkheden, waarbij we los komen uit de gevangenschap van de materie, en bevrijdt worden in de “vrijheid van de hemelen”.

Heden groeit het aantal geestelijke werkers die bijdragen aan de gemeenschappelijke samensmelting van de vele uitstralende draden die de verbindende koorden vormen die de menselijke en de geestelijke werelden verbinden. In het Oude Testament wordt onze aandacht getrokken op de visie van Jacob die, terwijl hij sliep, van een ladder droomde die van de hemel tot de aarde reikte en waarop de engelen van God konden afdalen en opklimmen. Telkens wanneer we ons afstellen op de verbinding in onze driehoeken dan bouwen we eveneens de ladder van Jacob, de planetaire Regenboogbrug, zodat op de gestelde tijd “de kracht van de Wil van God zou kunnen vorderen van punt tot punt, van gebied tot gebied en van glorie tot glorie”.

Opoffering - Opeisen van de Ziel.

Citaat: “Zoals de vogels samen naar warmere oorden vliegen, zo verenigen de zielen zich in hun vlucht. Gaande door de poort komen ze voor de troon van God”.

Deze inspirerende woorden zijn van een onbekende heilige die door de schoonheid van de vriendschap van de groep, die zichtbaar wordt door hen die het leven van de ziel leven, werd getroffen. Groepsleven ligt in de aard van de dingen, en naargelang we het Waterman Tijdperk betreden zien we dit in de fysieke wereld verschijnen als een groeiend verantwoordelijkheidsgevoel voor anderen. De vreugde van dienst wordt heden door velen ervaren door middel van de bereidheid om verder te gaan dan het gebruikelijke inzicht over vrijheid en door middel van persoonlijke opoffering ten voordele van het geheel. En in de handeling zichzelf over te geven aan het grotere goede, vinden ze het licht en de vreugde van de ziel in het geheime plekje van het hart, onafgezien van eender welke last dan ook.

Heden moet het idee van opoffering uit het “slechte daglicht” genomen worden en terug bij haar oorspronkelijke bedoeling gebracht worden. Het Sanskriet woord “yaj” betekent opoffering in de betekenis van “aanbieden”, van zich geven aan het doel van het goede. En iets aanbieden duidt op het begrip van ‘opheffing’ - een bevrijding van dat wat de ziel vasthoudt op aarde. De persoonlijkheid ziet opoffering in het teken van loskomen van de eigen verlangens en begeerten, daarentegen ziet de ziel het als een zich terug eigen maken van het goede, het ware en het schone. In de Pranava-Vada lezen we dat “wat in het vuur werd geof-

ferd (dit betekent, handelen zonder persoonlijke verlangens), in het licht van de universele rede, alle wezens bereikt, en ten goede komt aan allen...”.

Gezien vanuit de macrocosmos heeft ons falen, om een opofferend leven te leven, geleid tot noodlottige planetaire toestanden. Enerzijds schijnt de evolutie beheerst te worden door de overleving van de sterksten - het grotere dat het kleinere overstelpt; maar anderzijds is er een zeker keerpunt waar te nemen in de menselijke evolutie waarbij de verder gevorderden zich geven aan de minder gevorderden die hen volgen. Deze evolutie kan omschreven worden in het woord “liefde”, de afgeleide van opoffering. Zonder zulke handelingen van opoffering, zou het werk van God teleurstellend zijn; enkel wanneer iemand zich geeft aan de ander kan de opwaartse gang van de evolutie haar impuls bewaren.

Gelukkig is er nu een groter algemeen begrip over de noodzaak om te geven, om te delen en om verantwoordelijkheid te nemen voor onze rol in het beheer van de planeet en haar levensvormen. Opdat dit mogelijk zou worden zullen we scheppend moeten werken, met het zieleaspect in alle vormen, want nu werken we met en in het licht. Wanneer de mensheid radioactief wordt, in geestelijke zin, en een magnetisch centrum wordt op de planeet, zal het mogelijk worden om alle hogere natuurrijken op het vormloze bestaan aan te roepen, en tegelijkertijd de “plaats van het denkvermogen” te verschaffen van waaruit de onder menselijke natuurrijken hun ‘inspiratie’ halen voor hun evolutionaire vooruitgang.

De enkele minuten per dag die we spenderen om de subjectieve sfeer van de planeet te belevendigen door middel van onze dagelijks Driehoekenwerk leidt naar een ware persoonlijke- en groepsdecentralisatie. In deze onbaatzuchtige sturing en visualisering van energie leren we de kunst van de onzichtbare opoffering die in stilte en gericht achter de schermen werkt. Zo leert ieder van ons op kleine schaal na te denken over de grote opoffering van de Stille Toeschouwer van de planeet, Sanat Kumara, die, na de materie met zichzelf te hebben doordrongen, geduldig wacht totdat ieder van ons de macht van onze “wil” verwezenlijkt en deze aan het grote doel van verlossing verbindt. Dan zullen we de weg van de Boeddha en van de Christus volgen, en zo “het licht van de wereld” openbaren, en onszelf kennen als “de Heren van Opoffering en van liefdevolle volhardende toewijding”.

Citaat: Er zijn ontelbare definities van God omdat Zijn manifestaties ontelbaar veel in aantal zijn. Ze overstelpen mij met verbazing en ontzag en voor een ogenblik doen ze mij versteld staan. Maar ik vereer God als de enige Waarheid. Ik heb hem niet gevonden, maar ik ben naar Hem op zoek. Voor het voortzetten van deze zoektocht ben ik bereid mijn kostbaarste bezit op te offeren.

Mohandas K. Gandi.

Het delen van groepsgedachten.

Door mijn Driehoekenwerk hoop ik van harte dat ik geestelijk ben gegroeid. Als grootmoeder en als vrouw voel ik dat ik de plicht heb tegenover mijn kleinkinderen om voor hen een betere geestelijke wereld voor te bereiden.

Staat New York, VS.

Vanaf het ogenblik dat ik aan dit werk heb deelgenomen had ik de drang om dit met anderen in mijn omgeving, die ervoor ontvankelijk waren, te delen. Het resultaat was, dat ik aan verscheidene driehoeken heb deelgenomen, waarvan er sommige nog steeds actief zijn. Als een deel van deze verantwoordelijkheid, heb ik nu en dan contact met de medewerkers genomen om mij ervan te vergewissen dat zij nog steeds actief deelnemen. Diegene die van nabij met het werk betrokken zijn heb ik aangespoord om hun begrip van de diepgang en van de belangrijkheid van de aard van de dienst die we leveren, voortdurend te doen toenemen.
Colombia.

De taak van Driehoeken maakt mij - elke dag - er bewust van dat we werelddienaren zijn. Deze wereld begint dicht bij ons - thuis, op het werk, bij vrienden en met alle mensen die ik ontmoet. Geleidelijk aan vind ik in deze contacten het doel van de mensheid als geheel, dat we allen dezelfde noden hebben en de mogelijkheden voor vrijheid en liefde.
Frankrijk.

Door de eeuwen heen heeft de driehoek altijd een symboolfunctie gehad. De Goddelijke Drie-vuldigheid is een vaststaand geestelijk fundament. Driehoeken is een voortbrenger van energie, een vergaarbak van licht. Het netwerk van licht zal zeer zeker de planeet blijven veranderen en zal voor ons allen een betere plaats om te leven verschaffen.
Nigeria.

Het werk begrijp ik zo dat, door middel van. sacrale vormen, wij omvattender worden en bekwaamer in onze gedachten en handelingen. Wanneer de gedachten beheerst worden door de liefde en het mededogen, dan kunnen we een universeel geheel tot stand brengen. Dan wordt de groep van drie tot een wereldgroep.
Pennsylvania, VS.

Doorheen het netwerk van Driehoeken stromen de Goddelijke energieën, net zoals de zon doorheen de aardse atmosfeer schijnt. Het netwerk is als de atmosfeer die onze innerlijke aard op aarde beschermt en steunt; het verspreid geestelijke energieën waardoor alle mensen in contact kunnen komen met deze energieën voor opbouwend gebruik. Hoe helderder het netwerk, des te beter de atmosfeer.
Moldova.

Elke driehoek is als een punt van schitterend licht. Wij brengen licht in de wereld van duisternis. In meditatie vormen de groepen over de hele aarde tezamen een grote driehoek. In deze driehoek is er enorm veel energie en licht aanwezig omdat het de gedachten inhoudt van miljoenen driehoeken. Deze punten van licht weerspiegelen de punten van liefde die punten van kracht bevatten en zij worden naar de mensheid uitgezonden. Wij volbrengen en verlichten hen die in nood zijn - een klein lichtpunt zal een donkere ruimte verlichten en naargelang er meer licht komt in de heerlijkheid van de "Zoon", schijnt het naar allen en onthult aan hen (door middel van. de innerlijke visie) de Ene die in ons allen aanwezig is.
New Jersey, VS.
